

MÁR
TUDOK
OLVASNI
—
2.
SZINT

$2 + 1$

Miklya Luzsányi Mónika

ZÚRÓS ZÉNÓ

Bogdán Viki rajzaival

MÓRA

Miklya Luzsányi Mónika

ZÚRÖS ZÉNÓ

MÓRA KÖNYVKIADÓ

ZÉNÓ ÉS A MUTÁNS KATICÁK

Az igazgató bácsinak vöröslött a feje a dühtől.

– Ki volt ez a rettenetes, aki ezt tette?

Olyan hangosan üvöltött, hogy az elsősök remegve bújtak össze a padokban. Csak Zénó nem remegett, hanem szép egyenesen kihúzta magát. Mert Zénó volt az a rettenetes.

De igazság szerint Zénó úgy érezte, hogy nem ő a rettenetes, hanem az iskola. És egyébként sem csinált semmi rosszat. Csak végtelenül unatkozott.

Marcsi tanító nénivel nem lett volna gond. Kedves volt, meg minden. De nem tudott ötnél tovább számolni. Jó, mondjuk, így második fél-évre eljutott tízig is. És ha megerőltette magát, képes volt a tízes átlépésére. Oda meg vissza is.

4 5 6 7 8 9

Zénó viszont már ovis korában elszámolt ötig.

3 De akár húszig is! Hát persze hogy nem érdekelte,
hány pöttye van a katicának. Mindenki tudja, 10
hogy hét. De Marcsi tanító néninek a hétpettyes
katica volt a mániája. Állandóan a pöttyeit kellett 11
2 megszámlolni. Nem akart Zénó mást, csak egy ki-
csit feldobni az órát. Meg felvidítani Marcsi nénit.

Zénó nem értette, hogy miért mindig ezeket az uncsi hétpettyes katicákat kell számolgatni, amikor a mutáns katicák sokkal érdekesebbek. Nem hét pöttyük van, hanem tizenöt. Vagy huszonegy. De az is lehet, hogy csak kettő. És a színük sem mindig piros. A sokpöttyös narancssárga. A kevés pöttyösek meg feketék, és vörös a pöttyük. Pont úgy néznek ki, mint valami zombifej, piros szemekkel.

na-rancs-sár-ga

Ráadásul a mutáns katicák veszélyesek is. Az emberre annyira nem, de egymásra nagyon. Mert méreg van a szervezetükben. Idegméreg. Ezt Krisi mondta, aki már nagyfiú. Felsős. Nekik is a Búbánat-völgyben van hétvégi házuk. És ott hemzsegek a mutáns katicák.

i-deg-mé-reg

Krisi szerint az idegméreg csak a katicákra hat. Ezzel harcolnak egymás ellen. Az emberre nem veszélyes. Csak egy kicsit bűdösek. Azt a kis bűzt meg be lehet vállalni, ha az ember segíteni akar a tanító néninek.

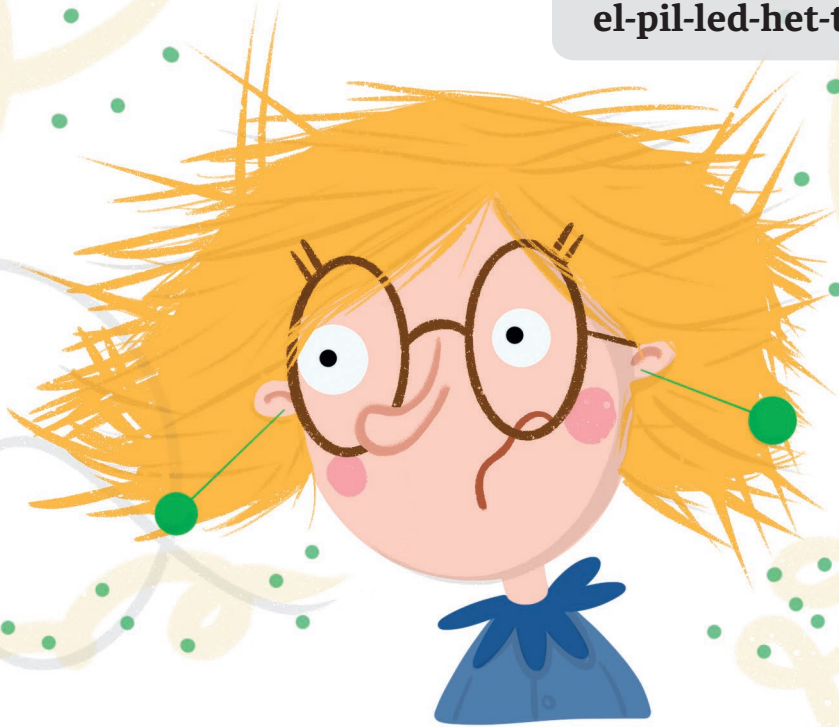
Krisivel azt is felfedezték a Búbánatban, hogy hol telelnek a mutáns katicák. A farakások alatt, a nyitott fészekben. Voltak ott százával, ezrével. Úgyhogy következő hétvégén, amikor kimentek a Búbánatba, Zénó telerakta az iskolai kulacsát mutáns katicákkal. Hadd örüljön a tanító néni! Meg a gyerekek.

Csak az volt a baj, hogy Krisi tévedett. A búzzel és az idegméreggel kapcsolatban is.

Amikor Marcsi néni megint elkezdte, hogy „akkor most számoljuk meg, hány pettye van ennek a három katicának a képen”, akkor Zénó kinyitotta a kulacsot. Hadd repüljenek ki a katicák!

el-pil-led-het-tek

De a katicák kicsit elpilledhettek a kulacsban. Mert először nem repültek ki. Csak a bűz. Az szállt fel a kulacsból. Valami iszonyú, orrfacsaró bűz. Marcsi néni körbeszimatolt.

Aztán Döncire nézett. Mert Dönci elég sokat evett. És legjobban a csilis babot szerette. Akár reggelire is. Így hát időnként pukizott egy jó nagyot. Pedig próbálta visszatartani. De nem ment. A csilis bab már csak ilyen.

– Dönci! – szólt megrovóan Marcsi néni.

– De most nem én voltam! – háborodott fel Dönci jogosan. – Nem én pukiztam!

Marcsi néni nem tudott válaszolni. Azt sem tudta megkeresni, hogy kitől ered a bűz. Mert közben a katicák feléledtek Zénó kulacsában, és huss! Kirepültek mind. Voltak vagy százan. Ezren! Betöltötték a termet.

- Jaj, jaj! Katicák! - visította Marcsi néni, és idegesen csapkodott maga körül, majd kirohant a teremből.

„Elkapta az idegméreg - gondolta Zénó -, az már csak ilyen.”

A gyerekek bezzeg örültek! Nem törődtek a bűzzel, hanem felugráltak a padokra, és elkezdték kergetni a katicákat.

– Hajrá! – kiáltott Zénó. – Ki tud többet elkapni? Az nyer, akinek a legtöbb pöttye lesz!

Azonnal elindult a katicafogó verseny. Úgy tűnt, nem is fért olyan sok katica a kulacsba.

